

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/366/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714205063
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2714205063.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci žalobkyne: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenej splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: L. C., nar. XX. Z. XXXX, G., G. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zastúpeného advokátom: JUDr. Peter Masarovič, Košice, Park Angelinum 2, o 1.435,74 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 7C/200/2014-65 z 9. apríla 2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov prvostupňového konania.

Žalobkyni n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napádaným rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu (pre absenciu obligatórnej zákonom stanovenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku čoho bol úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, pričom žalovaná preukázateľne zaplatila žalobcovi vyššiu sumu a preto žaloba bola nedôvodná). Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznal a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej čiastočne priznal náhradu trov konania vo výške 79,76 eur (trovy právneho zastúpenia predstavujúce odmenu za jeden úkon právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 71,37 eur a režijný paušál 8,39 eur). Rozhodnutie o náhrade trov vedľajšieho účastníka odôvodnil ustanoveniami § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 a § 151 ods. 8 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení). Vecne zdôvodnil, že aj vedľajší účastník má podľa článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len SR) právo nechať sa zastupovať v konaní a to aj advokátom. Poukázal na naplnenie zákonom stanovených predpokladov vzniku nároku na náhradu trov konania na strane vedľajšieho účastníka (plný úspech vo veci a účelnosť trov potrebných na uplatňovanie práva). Na základe zásady úspechu a čiastočnej účelnosti vynaložených trov vedľajším účastníkom súd priznal tomuto náhradu trov konania v časti. Cieľom a úlohou vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa, preto možno dôvodne predpokladať, že disponuje znalosťami z oblasti spotrebiteľského práva a je preto spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov. Vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením, pričom žalovanú označil len menom a priezviskom s uvedením spisovej značky a žalovanej sumy. Postup vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa ale záujmom advokáta, ktorý podáva paušálne podania bez bližšej vedomosti o danom konaní (ani raz nebol v kontakte so žalovanou, v prospech ktorej chcel vystupovať a hájiť jej záujmy). Súd prvého stupňa posudzoval aj samotný obsah vyjadrenia a argumentáciu právneho zástupcu. Rozhodovacia prax súdov v prípade žalobkyne

je už určitú dobu ustálená, právoplatné rozhodnutia súdov sú zverejňované, pričom právny zástupca vedľajšieho účastníka vo vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu žalovanej okrem tých, ktoré sú už všeobecne známe. Súd prvého stupňa ustálil, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka bolo dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu (prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom), v rámci ktorého mu mohol poskytnúť informácie použiteľné v danom konaní, prípadne „prefabrikovaný“ vzor vyjadrenia, do ktorého by si vedľajší účastník doplnil číslo zmluvy, dátumy uzavretia, žalovanú sumu, oznámenie o zosplatnení, sumu reálne uhradenú žalovanou, výšku RPMN, resp. dátum doručenia zásielky. Vyjadrenie súd prvého stupňa obsahovo zhodnotil ako „prefabrikovaný“ vzor vyjadrenia, do ktorého sa dopĺňajú vyššie uvedené údaje a preto uplatňované trovy nebolo možné považovať za účelne vynaložené. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva (uvedené právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach aj krajské sudy v Bratislave, v Košiciach a v Banskej Bystrici).

Proti takémuto rozsudku len v časti trov konania vedľajšieho účastníka podala včas odvolanie žalobkyňa s návrhom na zmenu rozsudku nepriznaním vedľajšiemu účastníkovi žiadnej náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolanie obsahovo odôvodnila nesprávnosťou právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa. Osobitosť združení na ochranu spotrebiteľa spočíva v tom, že sa mu na základe a v súvislosti s jeho činnosťou priznávajú aj osobitné práva a postavenie. Vychádza sa tak z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 9/2013 z 20. júna 2014). Ide o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka a na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 5/2013). Tropy konania vzniknuté zastupovaním advokáta v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch SR, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Vedľajší účastník sa síce mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak vynaložené trovy v tejto súvislosti nemožno považovať za trovy účelné. Súd prvého stupňa pri odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na také skutočnosti, ktoré Najvyšší súd SR považuje za dôvody vylučujúce účelnosť trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. „Prefabrikovaný“ vzor vyjadrenia nie je účelným úkonom. Z uvedeného vyplýva, že ani samotné prevzatie zastúpenia za účelom predloženia opakovaného podania nemôže mať charakter účelného úkonu, pretože neprinieslo žiadny reálny výsledok. Súd prvého stupňa taktiež nesprávne nevzal do úvahy čiastočné späťvzatie žaloby. Vedľajší účastník napokon aktuálne ani nemôže mať uvedené procesné postavenie, keďže v dôsledku legislatívnej zmeny nepredložil súhlas subjektu, na strane ktorého má vystupovať.

Vedľajší účastník na strane žalovanej navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť. Po oznámení vstupu do konania a oboznámení sa s predmetom konania a potom, čo mu boli prvostupňovým súdom zaslané listinné dôkazy na vec sa viažúce, bolo podané kvalifikované vyjadrenie obsahujúce námietku bezúročnosti zmluvy o úvere. Vedľajší účastník poukázal na úrokovú sadzbu, ktorá niekoľkonásobne prekračovala úrokové sadzby poskytované bankami a namietal rozpor konania žalobkyne s dobrými mravmi, ako aj uplatnenie nekalých obchodných praktík. Aj podľa uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/219/2012 z 31. júla 2013 je služba advokáta u právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv pochopiteľná a logická, pretože úspech v konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké má právo (hmotno-právny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesno-právny aspekt). Vedľajší účastník má vedomosť o viacerých sporoch, kde sudy neprihliadali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offa. Právny zástupca vedľajšieho účastníka musel podrobne žalobu a prílohy preštudovať a následne podať kvalifikované vyjadrenie, ktoré splnilo svoj účel, keďže žalobný návrh bol zamietnutý. Vedľajší účastník svojou činnosťou napĺňa ciele politiky Európskej únie (ďalej len EÚ) v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. V zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09 združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta, ako aj na náhradu trov konania. Podľa nálezu Ústavného súdu ČR II ÚS 2257/08 z 7. júla 2009 nie je možné prostredníctvom pojmu účelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať. Na podporu svojich tvrdení vedľajší účastník poukázal aj na právny názor vyslovený Krajským súdom v

Košiciach vo veci sp. zn. 2 Co/15/2014, podľa ktorého zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť združenia, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc vrátane právneho zastúpenia advokátom. Združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúce v zastúpení advokátom boli zbytočné, resp. neúčelné. Vzájomne si odporujúca judikatúra vnútroštátneho súdu predstavuje porušenie Dohovoru o ochrane ľudských práv. K oznámeniu vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného došlo pred účinnosťou novely O. s. p. zákonom č. 353/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa O. s. p. a podľa prechodných ustanovení (§ 355 veta druhá O. s. p.) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú zachované.

Odvolaací súd po zistení, že odvolanie podala včas účastníčka konania proti rozsudku v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.), preskúmal rozsudok prvostupňového súdu v medziach odvolania žalobkyne (§ 212 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 3 O. s. p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti.

V dôsledku čiastočného zastavenia konania (uznesením z 9. apríla 2015 č. k. 7C/200/2014-62) o sumu 267,30 eur, bolo potrebné vyhodnotiť na účel rozhodovania o trovách konania zavinenie účastníkov na zastavení konania. Žalovaná z procesného hľadiska zaviniла zastavenie konania len v časti 79 eur, keďže túto sumu zaplatila po začatí konania (19. augusta 2014). V tejto časti (79 eur) bola preto neúspešná (v rozsahu 5,5 %), ale len v nepatrnej časti. Súd prvého stupňa tak dôvodne aplikoval zásadu úspechu, v zmysle ktorej žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, vzniklo právo na náhradu trov konania, čo platilo aj na vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovanej. Správne poukázal na článok 47 ods. 2 Ústavy SR o práve na právnu pomoc v konaní pred súdmi vo vzťahu k účastníkom konania vrátane vedľajších účastníkov konania. Od práva účastníka (vedľajšieho účastníka) obrátiť sa na súd prostredníctvom právneho zástupcu je však potrebné odlíšiť právo na náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Náhrada trov konania je obmedzená len na náhradu trov účelne vynaložených (na uplatňovanie alebo bránenie práva). Posúdenie účelnosti je závislé od konkrétnych okolností danej veci. Vedľajší účastník je občianskym združením, ktoré vzniklo za účelom naplnenia jediného legitímneho cieľa, ktorým je ochrana spotrebiteľa. Predstavuje subjekt plne spôsobilý poskytovať ochranu vo veciach sporu občana - spotrebiteľa v súdnych, ako aj mimosúdnych sporoch. Procesná ochrana spotrebiteľa v sporovom konaní naplňa zmysel a účel vzniku združenia v tom, aby spotrebiteľ nebol odkázaný na poskytovanie právnej pomoci prostredníctvom právneho zástupcu - advokáta. Ak vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa využije svoje procesné právo na zastupovanie v konaní právnym zástupcom - advokátom, súčasne nesie aj procesnú zodpovednosť spojenú s posudzovaním účelnosti vynaložených trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Priznať možno len náhradu trov potrebných (nevyhnutných) na účelne bránenie práva, ktoré sa objektívne považujú za vynaložené účelne.

Ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov s účinnosťou od 1. mája 2014 zakotvilo povinnosť súdu v každom konaní preskúmať, či nárok uplatňovaný proti spotrebiteľovi nie je premlčaný alebo či nie je daná iná zákonná prekážka, ktorá by neumožňovala nárok po práve priznať. Uvedené zákonné ustanovenie zahŕňa povinnosť súdu ex offo (z tzv. úradnej povinnosti) preskúmať a prihliadať na všetky neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu C-240/98 až C-244/98 Oceano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-168/05 Mostaza Claro). Na vyrovnanie zdanlivej (formálnej) zmluvnej rovnováhy zákonodarca reagoval legislatívnymi zmenami a to právnou úpravou procesného postavenia združenia, ktoré ako právnická osoba môže na základe plnomocenstva aj zastupovať spotrebiteľa v konaní pred štátnymi orgánmi (§ 25 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch z znení neskorších predpisov), ako aj dotknutým

ustanovením § 5b uvedeného zákona a aktuálnou úpravou vedľajšieho účastníctva združenia v súdnom konaní (§ 93 ods. 3 veta druhá O. s. p.).

Ak sa vedľajší účastník na strane žalovanej za uvedeného platného právneho stavu rozhodol udeliť plnomocenstvo na svoje zastupovanie v súdnom konaní právneho zástupcovi - advokátovi, nesie dôsledky s tým spojené a to v podobe vyhodnotenia neúčelného charakteru vynaložených trov právneho zastúpenia právny zástupcom vedľajšieho účastníka. Z dôvodu, že súd prvého stupňa ex offo prihliadal na všetky zákonné prekážky brániace priznať plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy žalobcovi, vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovanej v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nákladov na právne zastupovanie. S poukazom na uvedené uplatňované trovy právneho zastúpenia občianskym združením prostredníctvom právneho zástupcu tak nesledujú legitímny cieľ (nastolenie rovnováhy medzi spotrebiteľom a poskytovateľom služby), ale cieľ nelegitímny (samoučelné vytváranie trov).

Podľa § 2 O. s. p. je súd povinný dbať, aby nedochádzalo k zneužívaniu práv na úkor fyzických alebo právnických osôb.

Zákaz zneužitia práva zabezpečuje, aby aj uplatňovanie náhrady trov konania nepredstavovalo dôsledok zneužitia noriem procesného práva. Ak vedľajší účastník tvrdí, že jeho právny zástupca musel žalobný návrh a jeho prílohy náležite preštudovať a posúdiť z hľadiska právnej úpravy o spotrebiteľských úveroch a následne podať v danej veci konkrétne kvalifikované vyjadrenie, nemožno s ním súhlasiť. Rovnaká povinnosť už prislúchala s poukazom na vyššie uvedené súdu ex offo. Takto vynaložené trovy právneho zastúpenia nemožno kvalifikovať ako potrebné, t.j. nevyhnutné (na účelné bránenie práva) a teda ich náhrada nemohla byť vedľajšiemu účastníkovi priznaná. Nemožno prehliadať ani samotný cieľ združenia (podľa čl. 2 stanov), ktorým je aktívna procesná účasť združenia v konaní pred súdmi na strane spotrebiteľov, čo zahŕňa aj procesno-právny aspekt uplatňovania práv spotrebiteľa vrátane hmotno-právneho aspektu (poskytovanie poradenstva so zameraním na neprijateľné podmienky uplatňované poskytovateľmi služieb podľa článku 2 stanov). Akceptujúc argumenty vedľajšieho účastníka, združenie by predstavovalo len pasívny subjekt, ktorý existuje sám pre seba (ktorého sídlo je navyše totožné so sídlom jeho právneho zástupcu).

Vyššie uvedená argumentácia sa vzťahuje na uplatnené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v celom rozsahu (ktoré boli súdom prvého stupňa priznané len v časti vo forme odmeny za prvý úkon právnej služby, predstavovaný prevzatím a prípravou zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a náhrady tzv. režijného paušálu). O to skôr sa vzťahuje na nepriznanie odmeny za prvý úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia, keďže uvedený úkon je samostatne nehonorovateľný (ak by advokát okrem takéhoto úkonu už pre klienta nevykonával žiaden iný, vytratil by sa zmysel zastupovania). Tento úkon právnej služby štandardne zahŕňa aj prvú poradu s klientom, pričom prvostupňový súd sám konštatoval, že vedľajší účastník žalovanú ani nekontaktoval. Z uvedeného vyplýva absencia konkrétnej spolupráce s účastníkom konania - spotrebiteľom.

Nebolo pritom možné (procesne) súhlasiť s tvrdením žalobkyne o zániku procesného postavenia združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej v danom konaní (z dôvodu absencie súhlasu žalovanej). Vedľajší účastník oznámením svojho vstupu 7. septembra 2014 postupoval podľa ustanovenia § 93 O. s. p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 vrátane, pričom právna úprava súhlas účastníka konania ako súčasť oznámenia o vstupe nevyžadovala. Časovú pôsobnosť novej právnej úpravy zásadne riešia tzv. intertemporálne (prechodné) ustanovenia. Vzhľadom k tomu, že O. s. p. predstavuje normu procesného práva, pre ktorú platí pravidlo o okamžitej aplikovateľnosti procesných noriem, nová právna úprava pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky „živé“ spory prebiehajúce na súdoch. Obvykle však zákon stanovuje pravidlo o zachovaní účinkov úkonov (ako aj plynutia lehôt, príp. ďalších skutočností). Z dôvodu, že v danom prípade sa tak (výslovne) nestalo, je potrebné vyvodiť uvedené pravidlo z ústavnokonformného výkladu, rešpektujúceho pravidlo o zachovaní účinkov neúčinnej právnej úpravy, odvodené od ústavných princípov právnej istoty, ochrany nadobudnutých práv a legitímnych očakávaní, ako aj zákazu retroaktivity. S poukazom na uvedené, procesné účinky oznámenia vedľajšieho účastníka, že vstupuje do konania na strane žalovanej nastali a ostali zachované (zvlášť ak v tomto prípade zákonodarcu do istej miery dostihla jeho vlastná nedôslednosť, keď môže byť aj vedomým opomenutím vypraviť tiež zákon č. 353/2014 Z. z. prechodným

ustanovením nemohol eliminovať dopad všeobecného prechodného ustanovenia § 355 O. s. p. aj na prípad tu posudzovanej zmeny v právnej úprave).

Odvolačný súd preto podľa § 220 O. s. p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej zmenil spôsobom vyplývajúcim z prvej vety výroku tohto uznesenia (odvolacieho súdu).

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 O. s. p., keď žalobkyňa, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa boli vzhľadnuté v zastupovaní advokátom (tzv. advokátskou obchodnou spoločnosťou) v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu konkrétnej veci a jej individualizáciu. Na neúčelnosť trov konania v tzv. hromadných veciach poukazovala aj žalobkyňa (vo vzťahu k právnomu zastúpeniu vedľajšieho účastníka), hoci aj prostredníctvom právneho zástupcu žalobkyne sú takéto hromadné podania podávané. Súhlasne so žalobkyňou možno konštatovať, že prevzatie zastúpenia za účelom predloženia opakovaného podania nemá charakter účelného úkonu, preto trovy právneho zastúpenia žalobkyne už z dôvodov uvádzaných samotnou žalobkyňou boli považované za neúčelné. Aj pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania platí vyššie uvedený zákaz zneužitia práva (§ 2 O. s. p.), aby uplatňovanie náhrady trov konania nepredstavovalo dôsledok zneužitia noriem procesného práva.

Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2003 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.